

SLOVENSKI NAROD.

„Slovenski Narod“ velja:

v Ljubljani na dom dostavljen:	K 24—	celo leto	K 22—
nol leta	12—	pol leta	11—
četr leta	6—	četr leta	550
na mesec	2—	na mesec	190

v upravnalstvu prejemam:

Izjava vsak dan zvečer izvzemati nedelje in praznike.

Inserat velja: petekostna petek vrata za enkrat po 14 vin., za dvakrat po 12 vin., za trikrat ali večkrat po 10 vin. Pri večjih insercijsih po dogovoru.

Upravnalstvu naj se pošiljajo naročnine, reklamacije, inserati itd.

to je administrativne stvari.

Posamezna številka velja 10 vinarjev.

Na pismena naročila brez izdobje vstopitve naročnine se ne ozira.

Naredna tiskarna telefonski št. 85.

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vratajo.

Uredništvo: Knaflova ulica št. 5, (l. nadstropje na levo), telefon št. 34.

Protestni shod v Gorici.

V nedeljo dopoldne se je vršil v Trgovskem Domu v Gorici protestni shod proti nasilstvu, katera uganjata v goriškem deželnem zboru deželni glavar dr. Pajer in njegov zvesti zaveznik dr. Gregorčič. Brez pravega vzroka je Pajer - Gregorčičeva zveza razveljavila volitve iz slovenskega veleposestva ter poginala tako 3 slovenske poslance iz zbornice. Gabrščekovo pa izročila verifikacijskemu odseku, ki bi jo bil gotovo zavrgel, dasi ni bilo proti njej nobenega protesta in spletu ne nepravilnosti. Vabilu na shod se je odzvalo obilo občinstva. Skoro 1000 ljudi je bilo navzočih. Govorila sta A. Gabršček in dr. Treo, ki sta kazala v pravi luči Gregorčičeve nenaravno zvezo z laškimi liberalci. Posebno ogorčenje je vzbudilo razkritje, da se je potegoval dr. Gregorčič za potrditev volitve iz trgovske-obrtnice zbornice, ko je vendar znano, da je dosedaj dosegla kazenska preiskava, da so bili izvoljeni laški svetovalci v to zbornico na sleparški način ko na stotine Furlanov splošno glasovalo ni, ali v Gorici so falzificirali glasovnike in ponaredili legitimacije ter tako zmagali. Za potrditev poslata na taki podlagi izvoljenih se je »zvrl« Gregorčič, boril se je za dva Laha, pokrival sleparje, ki so se dogodile, ali kako grdo, kako prevzet strankarske strasti je nastopil proti slovenskemu veleposestnikom in Gabrščekom. Navzoči so hrupno pritrjevali govornikoma ter klicali neprestano na glavo gresnika dr. Gregorčiča: Izdajica! Sramota! Fej! Zborovaleci so sprejeli rešenje, ki se glasi:

»Dne 2. januarja 1910 v Gorici se stali se zbor goriških Slovencev v ocigled dogodkom, ki so se vršili dne 27. decembra 1909 v II. seji deželnega zabora odločno obojšo breznačelno zveza dr. Gregorčiča in njegovih priateljev z dr. Pajerjem in italijanskim liberalnim klubom, z vsemi njenimi posledicami, konstatirajoč, da je ta zveza v zadnjem zasedanju stopila zasno na dan; ogrečeno protestuje proti nezaslišanemu nasilstvu, s katerim se je vsed te zvezze uničila volitev treh slovenskih poslancev veleposestniških kurij na podlagi zmenih in nedokazanih enostranskih trditev dr. Gregorčiča, in niti da bi se dalo tem poslancem in njihovim političnim priateljem v verifikacijskem odseku priliko, te neresne tr-

ditve ovreči. Obsoja še posebej nastop slovenskih poslancev s oznakom, ki so se dali iz strankarskih ozirov vključi svetlosti njihovega pravega življenskega poklica pridobiti za tako krivično postopanje, ki bije v obraz vsem načelom pravice; izjavlja, da ne priznava legalnosti volitve v deželnem odboru, ker je bila v veleposestniški kuriji odvzeta poslancem slovenskih veleposestnikov pravica, udeležiti se volitve; pozivlja vladu, da z vsem svojim vplivom in z vsemi njej pristoječimi sredstvi prepreči vsako nadaljnjo zlorabo politične moči strank Gregorčič - Pajerjeve zveze; apeluje končno na vso tisto slovensko duhovščino goriške dežele, ki v resnic se narodno čuti, da naj z odločenim »veto« napravi konec nenanaravnim zvezi dr. Gregorčiča z najhujšim našim narodnim sovražnikom.

Vestnost kranjskega deželnega odbora.

Imenovanje bivšega c. kr. inženirja kranjske deželne vlade g. Gailhoferja za stavbenega svetnika v kranjski deželni službi in sploh način, kako se je začela izvajati akcija za deželne elektrarne, je zanimiv dokaz o smotrenem in jasno začrtanem delovanju deželnega odbora kranjskega.

Članek v »Slovencu« od 30. decembra, v katerem se skuša javnosti pojasnititi imenovanje, in že prej poročila o konferenci med zastopniki kranjskega deželnega odbora in interesiranih državnih resorjev, so nas poučila, da je gosp. Gailhofer predstavljan kot vodja pri sestavi katastra kranjskih vodnih sil in kot presojevalec projektov za bodoče deželne elektrarne, skratka, da je on isti od Boga poslan specijalist, kateri bodo imel odločajočo besedo pri predpripravah in izvršitvi akcije za podeželne centrale.

Poizvedovali smo, kje si je gosp. Gailhofer pridobil tisto edenčno usposobljenost z ozirom na vodne sile, katera ga je v očeh deželnega odbora tako visoko povzdignila nad nivo kranjskih deželnih tehnikov.

Zvedeli smo pač, da je interveniral kot državni tehnik pri raznih komisijah in vodopravnih obravnavah, da se je v tej svoji praksi seznanil s primitivnimi vodnimi motorji; z več-

jimi modernimi napravami ni imel nikdar posla iz enostavnega razloga, ker jih na Kranjskem nimamo.

Ne da bi ga hoteli žaliti, morda reči, da ima z ozirom na vodne stavbe vsak tehnik deželnega odbora najmanj toliko prakse, kar je gosp. Gailhoferju predobro znano; edino to bi prišlo v poštev, da je izvršil na gorenji Savi nekaj hidrometriških merjenj v zadavi Pavšlarjevega projekta, a to ga nikar ni moglo patentirati za specialistika v vodnih zgradbah.

Na temelju te svoje prakse naj gosp. Gailhofer torej sestavi zanesljiv katalog vodnih sil in odločuje o projektih, katerih izvršitev bode vredljiva milijone in milijone deželnega denarja.

Pri tem imenovanju je mogoče le dvoje: ali so odločevali o strogo tehničnih tvarih teologji in filozofiji deželnega odbora, kar bi bilo smesno, ali pa da so si iskali preje sveta pri gospodu šefu deželnega stavbenega urada in dobili tod také informacije.

Ne moremo pa verjeti, da bi mogoče gosp. nadsvetnik tako slabo ceniči njemu prideljene tehnike. Na vsak način je to imenovanje nezaslušana in nezaslišana brea »extra statum« deželnim tehnikom in se ob tej priliki občutno kaže pomanjkanje strokovne organizacije slovenskih inženirjev.

Kako sijajno ekonomično v finančnem oziru je začel izvajati deželni odbor svojo akcijo za podeželne elektrarne, razvidimo iz sledenčega:

Resne teoretske predpriprave, sestavljanje točnega kataстра vodnih sil so predpogoji racionalnemu izkorisťevanju vodnih sil.

Kakor je prijet sedaj deželni odbor to stvar, bode v ta namen poleg gosp. Gailhoferja nastavil še več sličnih pomožnih specijalistov, ali pa bodo poveriti sestavo katastra, kako tvrdki, kakor se je n. pr. poročalo, tvrdki Redlich & Berger. (Svetovali bi deželnemu odboru, da se informira pri tej tvrdki, iz katerih virov zajema te teoretske predstudijs, pri stavbni upravi državnih železnic pa o svotah, katere plačuje tej tvrdki za projektiranje.)

V obeh slučajih bodo stroški za predstudijs in projekte za naše razmere naravnost ogrožni, in je še vprašanje, ali bodo osrednja vlada pripoznala tako sestavljen kataster in pripravljalna dela ter na tej pod-

lo, da je postala Ljubljana slovenska.

Neutrudna delavnost dr. Karla vitez Bleiweisa, je bila vzrok da ga Slovenci postavili na različna važna mesta. Občinski svetnik ljubljanskega mesta je bil Bleiweis od 1. 1875. do 1909, in član magistratnega odseka vse od 1. 1884 naprej. Kar je bilo nevhvaležnega dela, vse tiste stotine in stotine poročili, ki provzročajo dosti truda, pa ne pridobe niti hvaležnosti, niti priznanja, vse je opravljalo Bleiweis. Moral je biti bolan ali posebno zadržan, da je zamudil kako sejo. 22 let je bil načelnik policijskega odseka, v katerem je čez glavo sitnih opravil, dolgo let je bil načelnik ravnateljstva mestne klavnice, podnačelnik kuratorija mestne višje dekliske šole in zastopnik mestne občine v deželnem šolskem svetu, v katerem je vestno in z največjo vremeno zastopal šolske in učiteljske interese.

Od leta 1894 do 1900 je bil pokojnik ljubljanski podžupan, mnogo let je bil tudi predsednik kluba obč. svetnikov in od ustanovitve narodno-napredne stranke pa do lanskega leta tudi predsednik osrednje organizacije te stranke, namreč izvrševalna odbora.

Mnogo let je bil pokojnik tudi odbornik »Družbe sv. Cirila in Metoda«.

LISTEK.

Dr. Karel vitez Bleiweis-Trstenški.

(Konec.)

Slovensko družabno življenje v Ljubljani je bilo upravno mizerno, ko je umrl dr. Karel vitez Bleiweis vstopil v krog narodnih delavcev. A hitro se je pokazalo, koliko se da doseči s pridnim delom.

Predvsem v »Čitalnici«. Dr. Karel vitez Bleiweis je v čitalničnem odboru opravljal razne funkcije in bil končno od leta 1881 do svoje smrti predsednik tega društva. Iz malega in neupoštevanega društva je Bleiweis napravil središče vsega slovenskega družabnega življenja v Ljubljani. V onih časih, ko je v Ljubljani gospodovala nemška stranka, se je v Čitalnici zbiralo vse, kar je bilo slovenskega.

Bleiweis je bil eden ustanovitev in najmarljivejših članov čitalničnega pevskega zbornika, iz katerega se je pozneje porodila »Glasbena Matica«; Bleiweis je sprožil prirejevanje predavanj v Čitalnici in je tudi sam imel mnogo predavanj; Blei-

weis je provzročil dilettantske predstave v Čitalnici in ustanovil »Dramatično društvo«, kateremu je bil predsednik od leta 1902. Ko je pogorelo staro gledališče je zopet bil Bleiweis tisti, ki je pri Čitalnici in pri rajnem Souvanu dosegel, da so se slovenske predstave mogle zopet vrstiti v Čitalnici. Bleiweis je bil eden ustanovnikov »Sokola« ter njega prvi večletni neutrudni tajnik in bil v priznanje njegovih zaslug izvoljen za častnega člena. Bleiweis je bil eden ustanovnikov društva zdravnikov na Kranjskem in kot 40letni član 4. sčevana 1903 izvoljen za častnega člena.

Tu je treba omeniti tudi se »Narodni dom« v Ljubljani. Pokojnik je bil temu društvu predsednik od začetka, namreč od leta 1890 do svoje smrti. Delal je za to društvo z največjo vremeno in morda je bila to njegova največja žalost, da se v »Narodnem domu« niso popolnoma uresničile tiste nade, ki so jih gojili napredni rodoljubi, ko so snovali ta dom. Pravičnost pa zahteva priznati, da bi se bilo z »Narodnim domom« bržas drugače zgodilo, da je šlo po nazorih dr. Karla vitez Bleiweisa.

V najtežjih časih in v najtežjih razmerah z vtrajnostjo in ljubezni je posvetil vse svoje moči tistemu delu, iz katerega je vse vzraslo, kar imamo, tistemu delu, ki je omogoči-

lagi mogla prispevati z denarnimi sredstvi.

Vse te vsote pa bi si mogla kranjska dežela prihraniti, ako bi bili odločajoči krogi poučeni o nekaterih državnih institucijah, ki eksistirajo že več let v Avstriji.

Začetkom leta 1903 se je namreč začela stavbena uprava državnih železnic baviti z vprašanjem električne trake nekaterih alpskih prog in je poverila s tozadovnimi hidrološkimi študiji c. kr. hidrografski osrednji urad v ministerstvu notranjih zadev. Ker je elektriziranje železnic dobilo tekmo časa konkretno obliko, se je v področju omenjenega urada ustavil 1. januarja 1907 poseben oddelek, kateri se bavi izključno s predstudij za projekte industrijskih podjetij ter železniške uprave, kakor tuji s presejanjem vseh večjih projektov za izkoriscanje vodnih sil v Avstriji, kar svedoči naredba notranjega ministrstva, objavljena koncem 1. 1906.

Sestavljenje popolnoma zanesljivega kataстра vodnih sil je mogoče edino temu oddelku, ker ima izvezban strokovnjake in tekmecenje nakopirani material v hidrološkem in geološkem oziru.

Kakor je sporočila tudi kranjska trgovska zbornica, izide tekmo januarja 1910, okoli 20 listov katastra nekaterih važnejših alpskih rek, za katere se je v prvi vrsti zanimala privatna industrija in železniška stavbna neodvisnosti so se pojavila tako globoka bistvena nasprotja, da se ni mogoče dalje pogajati. To sem odkrito povedal tudi cesarju. Ne pričakujte od mene podrobnosti. Pozivjam vas, da delujete tudi v novem letu s tako vztajnostjo in nesobičnostjo, kakor so dosegli v našem boju. Počakite, da ima tudi narod svojo neodvisnost in da ni mogoče vsega storiti proti narodu, in da tega ne more niti vladar. Svoj boj smo vodili za pravice naroda. Prepotovati moramo celo deželo in jo potisniti v boj. Prepičam sem, da zberemo mogočen boj, ki izreče svoj »veto« proti Dunaju. — V nadaljnjih razgovorih s svojimi privrženci je Justh povedal še sledi: »Dejal sem vladaru, da nisem od politikov, ki drugače govore gori in drugače doli. Ko je vladar izjavil, da ni govora o samostojni banki in o samostojnem colinskem ogrskem ozemljju, sem mu dejal, da je v konstitucionalnih državah našava, da se urešnici program manjšine, če ta manjšina postane večina. — Nato je dejal vladar, da Ogrska ne

za letom velike kredite, najbrže ravnotako nepoučeni in brez premisleka, kakor pri postavki za prepotrebne nemške deželne šolskega nadzornika na Kranjskem.

Priporočamo torej našim ljudskim tribunom in finančnikom, da mirno razmišljajo o tem in se spuščajo v polemiko, še le, ko so se temeljito poučili na pristojnih mestih.

Deželni zbori.

Nižjeavstrijski in gorenjeavstrijski deželni zbor sta včeraj imela svoji prvi seji po Novem letu. V nižjeavstrijskem deželnem zboru so nemški nacionalci zopet vložili predlog, da se nemščina določi kot edini učni jezik na vseh javnih ljudskih in meščanskih šolah v tej kronovini. Najti hočjo je zakonski načrt besebilo, ki bo omogočilo sankcije.

Deželni zbor gališki se snide dne 11. t. m. dalmatinski in koroski pa 17. t. m.

Ceški deželni zbor bo sklican še le koncem tega meseca na prav kratko zasedanje.

Križa na Ogrskem.

V klubu stranke neodvisnosti je posl. Justh o svoji avdijenciji pri cesarju referiral tako - le: »Obžalujem, da se nisem vrnul z uspehom, kakršnega ste vs

more biti merilo za druge države, in sicer z ozirom na drugo polovico. Končno je dejal cesar: In vendar ostanemo dobri prijatelji! — Med drugim je cesar dejal: Gospodarska vzajemnost je temelj blaginje Ogrskega in te blaginje se ne sme rušiti. Na zunaj mora biti monarhija v gospodarskem pogledu enotna. Številne madjarske avtoritete so se izrekle proti samostojni banki. Dr. Wekerle sam je v svojem zadnjem govoru poudarjal nevarnost, ki bi za Ogrsko nastala, če se ustanovi samostojna banka. Tudi gospod Lukacs je sedaj na stališču bančne vzajemnosti. — Te besede so Justha — kakor sam pravi — zelo nemilo dirnile.

Iz Budimpešte poročajo, da se je Lukacsov poskus definitivno izjavil in da bodo sedaj poskusili s prehodnim kabinetom, kateremu bo stal na čelu zopet dr. Wekerle. Sicer pa nikdo ne misli, da bo Wekerle dosegel več kot je mogel Lukacs. Nova vlada bo sestavljena iz samih državnih tajnikov in bo imela naloge, dobiti od parlamenta potrdilo k začasnemu proračunu, eventualno bo razpustila državni zbor in razpisala ter vodila nove volitve.

»Wiener Allgemeine Zeitung« pa že vedeti, da bo na čelu novemu kabinetu stal vendar Lukač in da bo njegov kabinet zahteval podaljšanje bančnega privilegija za dve leti ter skušal vpeljati splošno in enako volilno pravico. Če se mu ta program ne posreči, bo tudi Lukač razpustil parlament. — Jutri bo Lukač zopet postavljen pri cesarju v avdijenci.

Konec lanskega leta je izšla v Budimpešti brošurica, v kateri avtor napada vlado in jo dolži nečednih dejanj. Takrat je v parlamentu vstal Wekerle ter zagotavljal poslanec, da je v brošuri vse zlagano in jim je dal na razpolago vse akte. Povedal je tudi, da vlada onega avtora ne bo tožila radi žaljenja časti. Ali javno mnenje na tisto brošurico neče pozabiti in je zahtevalo, da vlada toži, če ima čisto vest. Šele pod pritiskom javnega mnenja sta vložila sedaj Košut in njegov tajnik v trgovinskom ministrstvu Szterenyi tožbo. Košutova list »Budapest« že sedaj pere Košutu, pa prav nesprečno, ker s svojimi opravičevalnimi poskusi le še odkriva nove umazane afere. In gospodje imajo pri tem vedno polna usta besed o dostojnosti.

Kreta.

Londonskemu »Telegraphu« brzojavljajo iz Carigrada, da je ministrski svet sklenil mobilizacijo III. turškega vojnega zabora; sklenil je tudi naravnost diplomatičnim potom protestirati v Atenah proti temu, da so krečanski poslanci pripuščeni h grški narodni skupščini.

Situacija na Kreti se torej zopet poostruje.

Dnevne vesti.

+ Klubova seja narodno-naprednih poslancev je jutri, v sredo 5. t. m., ob 10. dopoldne v mestni posvetovalnici na magistratu.

+ Budalost dr. Lampetova postaja počasi nezgodna. Povod vidi dr. Tavčarja, pri vsaki priliki se skuša obdrgniti ob omenjenega svojega kolega v deželnem odboru. Največkrat brez vsake potrebe! Tako tudi sedaj radi podmolniškega gozda. Počil je po dobrunjski občini glas, da je dežela prodala svoj gozd v Podmolniku gosp. Pustu, da ga do cela izseká, in da plača zato 16.000 K. Kako je ta vest nastala, nam ni znano, prejekotne vsele nepotrebnih gostilniških baharij gosp. Pusta. Resnica pa je, da je bilo prebivalstvo razburjeno in iz tega prebivalstva nam je došla vest o prodaji celega gozda. Priobčili smo jo, ne da bi se bili prepričali pri dr. Tavčarju, ki je bil božične praznike iz Ljubljane odsonet. Danes smo obiskali dr. Tavčarja, in ta se je tako - le izjavil: Vidi se mi, da se gosp. dr. Lampe brez vsake potrebe nad mano razburja. Znano mi je, da se se prejšnje čase radi lubadarja dogajale neznavne prodaje v podmolniškem gozdu. Dotične pogodbe pa je sklepal deželnih odborov, ko je dal poprek pod roko ceniti po lubadarju napadena drevesa. Kar sedaj javnost zahteva je dvoje. Prvič naj se odkritoščeno pove, koliko lesa se je prodalo gosp. Pustu in za kako ceno. V tem pogledu je izjava gosp. dr. Lampeta docela nejasna, mož hodi okrog podmolniškega gozda, kar mačka okrog vrele kaše. Drugič pa se naj naravnost pove, je li deželnih odborov dotično pogodbo potrdil, in na kaki podlagi se je poprek prepričal o pravi vrednosti prodanega lesa! To se naj brez ovinkov razloži javnosti, pa bo razburjenje pri kraju. Da bi smelo upravnosti »Studenca« na lastno roko z g. Pustom sklepali pogodbo, vsled katere razpisuje Pust javno dražbo v deželnem podmolniškem gozdu, se mi pa vidi docela nemogoče, naj se potem k tem

dražbam že oglasi kaka »liberalna bučak ali ne.«

+ Jugoslovanski minister? Cevovski poslaneč Dobernič je pomirjen. Po njegovem prepričanju ne misli baron Bienerth v slučaju rekonstrukcije ministrstva poklicati nobenega zastopnika Jugoslovanov v kabinet. Čim je prišel poslaneč Dobernič do tega prepričanja, je to hitro razglasil v svojemjetičnem listu. Slučaj je nanesel, da je ob istem času prišlo v javnost ravno nasprotno mnenje. Zagrebški »Obzor«, ki je vse drugačen list, kakor so Doberničevi »Štormi«, poroča namreč, da se je Bienerth že spriznal z misijo jugoslovanskega ministra. Čuje se še več: da je to mesto ponudil dr. Laginja in ker je ta odklonil, pa misli na deželnega glavarja dalmatinskega dr. Ivčeviča.

+ Ljubljanski škof Jeglič je podoben kaki stari komendijantki, ki je vsa nesrečna, če se enakat 14 dni o njej ne govoriti. Ni se pozabil zadnji škofovo škandal in že se je mož zopet osmešil. Za novo leto je pisal uredništvu »Slovenca« pismo, iz katerega odseva vsa njegova moralična ter intelektualna manjvrednost. — Vsakdo ve, da je »Slovenec« list, ki goji sistematično laž in obrekovanje, kateremu je varanje javnosti glavni namen. Ni še bilo v »Slovencu« poštene besede. In ta list hvali škof, da dela po navodilih katoliških shodov in v luči nikdar omajnih resnic katoliške cerkve. To škofovo pismo je dokument, ki nam odpira značilen pogled v škofov značaj: škof **odobrava** vse, kar počenja »Slovenec«, škof se strinja z vsem, kar uganja ta list. Veseli nas, da je škof to enkrat **javno priznal**. Škof ima namreč po cerkevih določbah pravico in dolžnost, da »Slovenec« nadzoruje in je zanj odgovoren. Danes vemo, da je škof zadovoljen z vsem tem, kar počenja »Slovenec«. Lep škof!

+ Slomškarji in klerikaleci. Na zadnjem zborovanju »Slomškove zvezce« so razpravljali tudi o regulaciji učiteljskih plač. Na zborovanju je padla marsikatera ostra beseda proti klerikalcem. Ko se je predlagalo, da se naj pošlje k deželnemu odboru, oziroma k deželnemu finančnemu ministru dr. Lampetu posebna depuracija, ki naj klerikalne gromovnike preprosi, da se odločijo za regulacijo učiteljskih plač, so zborovale kar vsevprek kričali: »S kolom na klerikalec in dr. Lampetu, ne pa poslati k njim deputacije!« Jaklič se je s teškim trudom posrečilo, pomiriti razburjene duhove in jih pregoroviti, da so se končno odločili za deputacijo. Deputacija je bila nato ustavljena in se je napotila v deželni dvorec. Samoobsebi se razume, da je Jaklič preje obvestil gospode v deželnem dvorecu o prihodu deputacije. A kako so bili v deputaciji se nahajajoči Slomškarji bridko razočarani, ko dr. Lampeta niso dobili v uradu in povrhu se izvedeli, da se jim je naravnost skril. Povedalo se jim je namreč, da jo je dr. Lampe takoj uvrnil kраč odkuril iz deželnega dvoreca, čim je izvedel, da je na potu k njemu Slomškarska deputacija. Dolgih nosov, s katerimi je nato deputacija zapustila deželni dvorec, ni mogoče opisati. Pravijo pa, da so Slomškarji tisti dan rohneli in kleli, da se je kar bliskalo. Ako pa so že prišli do boljšega prepričanja, da od klerikalev niti klerikalni, niti napredni učitelji nimajo pričakovati ničesar dobrega, ker so pač klerikalni načelniki nasprotniki učiteljstva, o tem se molči zgodovina.

+ Pruske marke za germanizacijo avstrijskih Slovanov. Ze starav je, da vodijo avstrijski Nemci narodnostni boj proti Slovanom v veliki meri s **pruskim** denarjem. A Nemci v Nemčiji jim še dovelj ne store. Zdaj jih oštrevajo, da so darovali še 92.000 kron za Roseggerjev sklad za ubijanje Slovanov. Ce bi Slovani dobili kak groš iz Rusije — to bi bilo veleizdajniških procesov, a da dobivajo Nemci stotisoč iz Pruske, to nič ne storil!

+ Kako daleč še! V Žireh naravnost divja ondotni kaplan Perko. Uvesti hoče v občini pravo strahovlado. Vsa njegova jeza in maščevalnost pa je naperjena proti vrlo in krepko delujočemu žirovskemu Sokolu. Preganja vsakogar, ki je s tem koristnim društvom v kakršnikoli zvezi. V tem svojem divjaštvu, ki bi ga bil zmožen le kak nemški kulturoosec v centralni Afriki, preganja celo nedolžne otročice, ki so zakrivili samo to zlo, da so prestopili prag »Sokolskega doma«. Pretepava jih v šoli, podi po veronauki domov, kaznuje na vse mogoče načine, sploh ravna tako z njimi, kakor človek, ki nima srca, ne pozna ljubezni do nedolžnih otročev. To nezno početje je vzbujanje ogorčenje vsakega zavednega občana. Najžalostnejše pri tem pa je, da ima ta zloben človek vso podporo pri oblastih. Sodijo ga ne obudi, češ, da njegovo hudo ravnanje nima na otrocih vidnih posledic. Uboga naša juristarja! Šele tedaj, ko bo kaplan kakega otročica storil

za vse življenje naščnega, šele tedaj bo sodišče kaznovalo Perkota. Kaj bo potem pomagalo! O okrajnem šolskem svetu, ki je Perkotova predpostavljena oblast, niti ne govorimo, saj ji stoji na čelu — glavar Ekel! V svojem divjaštvu odreka pogreb, če se ga imajo udeležiti Sokoli, ne pripušča pogreba, ki se pristeva med svobodomislice itd., itd. Kaj pa šele počenja na pričnici in v spovednicis, je lahko misliti. Na Silvestrov včer je slovensko katoliško izobraževalno (!) društvo Žiri - Dobračeva priredilo veselico, za katere so izdajala v Katoliški tiskarni tiskana vabila s slednjo opombo: **K veselici in k prosti zabavi vstop ni dovoljen** šolskim otrokom do 14. leta in pa članom Sokolskega društva. Tu je prekosil pač Perko samega sebe in pokazal, da ne mara zamuditi nobene prilike, da ne bi netil in javno dokumentiral svojega sovraštva proti Sokolu. Ta pripomba, ki pač nima primere, je bila popolnoma odveč, saj Sokolom še ni treba hoditi gledat Perkotovih burk in malo hvaležno je zaiti v družbo katoliških junakov v noži in versko fanatiziranih Marijnih devic! Nobenemu ne prihaja niti na misel, da bi motil to lepo druščino zaslepljencev. Toda vsi hudočni Perkotovi poizkusni uničiti žirovskega Sokola so zaman. To je najlepše pokazala Sokolova veselica na novega leta dan v Sokolskem domu! Od bližnje so prihitali prijetljici Sokola in napolnili prostorno dvorano. Vrli žirovski Sokol gre nemoteno daže svojo začrtano pot! Kaplan Perko pa lahko še dalje neti sovraštvo med občani in s svojimi grdimi hujskarijami zastruplja vse javno življenje, to je danes pač žalosten posel katoliških kaplanov! Samo, kako daleč še!?

+ Zagrebški »veleizdajniki na svobodi«. Kakor smo že v brzojavki pretekli petek napovedali, je še sedmerice na vlogo zagovornika dr. Hinkovića sklenil, da se vsi »veleizdajniki«, obsojeni v znamenitem zagrebškem procesu, izpuste iz ječe, razen obeh bratov Pribičević, ki se po zakonu ne smeta izpustiti iz zapora, ker sta obsojeni na več kakor deset let. Na čast iz ječe izpuščenim »veleizdajnikom« je priredilo rodoljubno zagrebško občinstvo intimen komerz v »Varšavski pivnici«. Na komerz je došlo toliko občinstva, da je bila sicer prostorna dvorana premajhna in da je vsed tega moralno oditi mnogo občinstva. Izmed poslancev so bili navzoči dr. Medaković, dr. Poljak, dr. Surmin, dr. Stojanović, Pribičević, Budisavljević, Banjanin in dr. Belobrok. Izmed zagovornikov sta bila navzoča dr. Hinković in dr. Budislavljević. »Veleizdajnike« je pozdravil v navdušenem govoru dr. Medaković ter nazdravil hrvatsko-srbski slogi, ki jo nihče ne more več razbiti. V imenu »veleizdajnikov« se je izvabil na pozdravu in na simpatijah, ki jih je »veleizdajnikom« izkazovala vsa poštena hrvatska in srbska javnost ves čas njihovega trpljenja, svečenik Podunavac, ki je končno napisl skupni hrvatski domovini. Na to se je vse občinstvo kot elektrizovano dvignilo ter navdušeno zapelo himno »Ljepa naša domovina«. Na to so še govorili zagovornik dr. Hinković, poslanec Pribičević, gospa Vimpulšek, poslanec dr. Šurmin ter »veleizdajnik« Živković, Borovičević in Vukdragović. Vsi zagovorniki so v vnesenih besedah slavili slogan Hrvatov in Srbov. Komرز se je završil brez vsake najmanje disonanse. Ko pa je včina vdeleženec že odšla, so se pri vhodu vtihotali v dvorano nekateri Frankove ter jih izzivati. Ker so se čutili dovolj močne, so napadli poslanca Banjanina ter jeli na druge goste metati steklenice in čaše. Ena teh steklenic je zadela poslanca Budislavljevića ter ga ranila na glavni, da je bil maha ves krvav. To je bilo navzočim Hrvatom in Srbom preveč. Navalili so na frankovske izzivace ter jih napolnili na žive in mrteve. Junaski frankovci so zlezli pod mize ter prospili za milost. Toda njihove prošnje niso nič izdale. Ko so jih pošteno premikastili, so jih vrgli na cesto. Kakor se splošno zatrjuje, so bile te frankovske provokacije naročene od samega Raucha!

+ Slovenske prireditve v Sofiji. Napram dopisniku »Kurjera Varšavskega« se je izrazil vsečilski profesor S. S. Bobčev, glavni propagator slovenske ideje na Bolgarskem, o slovenskih prireditvah, ki se imajo letos vršiti v Sofiji, takole: 1. V Sofiji se bo vršila konferenca, katere naloga bo, da pripravi ves material, ki je potreben za sklicanje velikega kongresa. 2. Na konferenčni se bo razpravljalo o sredstvih, kako bi se dalo poglobiti stike med posameznimi slovenskimi narodi ter osnovati tesne medsebojne zveze med raznimi slovenskimi kulturnimi inštitucijami. 3. Zeleti bi bilo, da bi se napotili v Sofijo tudi slovenski prirodopisici in zdravnički ter prirediti tamkaj shod istočasno s slovensko konferenco in s »slovenskim

časnikarskim kongresom. 4. Sofijska konferenca bo popolnoma neodvisna od vsake vlade, torej tudi od bolgarske, ki sicer tudi ni stavila nobenih pogojev ali zahtev. 5. Sofijski mestni občinski svet kot gospodar mesta je že sklenil, da sprejme slovenske goste čim najsijajnejše ter je že dovolil potrebna gmotna sredstva za pogoščenje slovenskih gostov. 6. Slovenska konferenca in vseslovenski časnikarski shod se bosta vršila v prostorih »Slavjanske Besede« v Sofiji.

+ Iz šolske lužbe. Izprašani suplentnji Ljudmila Odlašek in Julija Topličar sta imenovani za provizorični učiteljici pri Št. Petru v Ljubljani.

+ Slovensko deželno gledališče. Danes zvečer se pojde opereta »Logarjeva Krista« (za par). Ker je že četrtek razpravljana, se opereta »Logarjeva Krista« v četrtek zvečer pojde (za nepar) petič. V četrtek popoldne pa se igrajo »Rokovnjači« (s petjem in godbo). — V soboto se uprizori prvič angleška komedija »Sebastijan, veliki knez Georgijski.« (Jack Straw), spisal W. Somerset-Maugham. Ta izborna igra se je uprizorila izven Angleške prvič avgusta meseca I. 1909 pri komornih predstavah v Berolini s senčnim uspehom.

+ Mesto vence na grob dr. Karlu vitezu Bleiweisu - Trstenškemu je darovalo mesto vence na krsto pok. dr. Karlu vitezu Bleiweisu-Trstenškemu za »Nacionalni sklad« 36 K. za družbo sv. Cirila in Metoda pa tudi 36 K.

+ Magistratno uradništvo je darovalo mesto vence na krsto mnogodelnemu podžupanu g. dr. Karlu vitezu Bleiweisu-Trstenškemu za »Nacionalni sklad« 36 K. za družbo sv. Cirila in Metoda.

+ Robdina Fran Souvanova je darovala mesto vence na krsto g. dr. Karlu vitezu Bleiweisu-Trstenškemu 20 K za mestne uboge znesek 50 kron.

+ Plzenjske slavnosti bodo priredile, kakor se nam poroča iz Plzna, naši Ciril-Metodovi družbi okoli 1000 kron. Računi sedaj še niso popolnoma sklenjeni. Poroča se nam tudi, da nameravajo plzenjski Čehi prirediti v velikih počitnicah velik izlet v Ljubljano in na slovenski jug.

+ Čar japonske noči. Pod tem naslovom priredite telovadno društvo »Sokol I.« v »Mestnem domu« v sredo zvečer dne 5. januarja zabavni večer s tem-le sporedom: 1. Fučík: »Marche grotesque«. 2. Wallace: »Maritana«, overture. 3. a) Lud. Hudovnik: »Naša zvezda« (zbor z batonovim solom); b) Iv. pl. Zajc: »Poputnica Nikole Jurčiča« (poje državni pevski zbor). 4. Eysler: »Umetniška kri«, valček. 6. Bizet: »Carmen«, fantazija. 7. D.: »Jobigun Fida na Straži« (komični nastop v enem dejanju). 8. Richard: »Japonska tragedija« (tragikomična opera v enem dejanju). 9. Prosta zabava pri japonskih pavilijonih. 10. Ples na trgu »Maki Skaki«. Po sporednu ples. Začetek točno ob 8. zvečer. Vstopnina 1 K. Za člane 60 vin.

+ Silvestrov večer, ki ga je priredilo pevsko društvo »Ljubljanski Zvon« v veliki dvorani Mestnega doma, se je obnesel v vsakem oziru prav dobro. Malo počasni so sicer naši Ljubljanci, no, pa vendar, če ne pridejo malo preje, pa pridejo nekoliko pozneje, in tako se je dvorana sčasoma napolnila prav do zadnjega prostora. Večer se je razvila popolnoma po sporedu. Prirejajoče društvo je nastopilo v številu okrog 40 pevcev in v splošno zadovoljnost zapelje pesmi, ki so bile na sporedu, z znano in priznano točnostjo in dovršenostjo. Zlasti je ugajal četverospev »Moje rožice«, ki so ga peli društveni člani Lumbar, Rus, Štaneč in Pipp, osmerospev s tenorskim (Lumbar) in baritoniskim samospevom (Rus) »Oblačku«. Mnogo smeha je vzbudil šaljivi osmerospev »Laška salata«, ki so ga na splošno zahtevali moralni ponoviti. Splošno pa, kakor smo že rekli, se je ves pevski spored izvajal kar najboljše. Med sporedom je prav pridno sviral oktet »Slov. Filharmonije«. Med občinstvom je vladalo celo večer prav veselo razpoloženje, zavaba je bila domaća, neprisiljena, a gotovo je k temu veliko doprinesel izboren aranžma in pa dobra postrežba. Društvo je

povdarjajoč, da se društvo lepo razvija in spolnjuje svojo važno naloge brez ozira na neopravičene napade in žečeč, da bi bilo tako tudi v bodočnosti je izrazil v imenu odbora člankom in gostom čestitke za novo leto.

Predavanje g. dr. Fr. Ilešič v Novem mestu dne 19. t. m. (Dopis iz Novega mesta). Ob napovedani urji se je zbral v Narodnem domu tolko občinstva, da sta bili obe dvorani do cela napoljeni; zlasti ženstvo je bilo dobro zastopano. Gospod predavatelj nam je v dovršenem govoru, ki je trajal čez eno uro, razgrnil v velikih potezah sliko ilirskega pokreta pri Hrvatih in Slovencih; a tudi celo kulturnopolitično zgodovinsko ozadje sosednjih nam narodov smo zrli pred seboj ter občudovali voljo in pogum Ljudevita Gaja in njegovih tovaršev, ki so tudi Hrvate, Srbe in Slovence predramili iz dolgoletnega spanja in vžgali v njih ogenj narodne samozavesti. Govornik je v vznemisih besedah slavil kulturno delo Ilircev, ki je popolnoma prerodilo jugoslovanski svet in imelo za razvoj v narodnokulturnem oziru najblagodejnije posledice. V svojem velikopoteznom govoru pa je predavatelj omenil tudi to, kar je zlasti za Dolenjsko, za Novo mesto in vso okolico doli do hrvatske meje velike važnosti. Tudi Novo mesto se je v tej dobi vzbudilo iz narodne nezavodnosti k novemu življenju, nastopili so možje, kakor dr. Rosina, Polak, Fichtenau, ustavljeno se je politično društvo in l. 1848 je izhajal list »Sloweniens Blatt«, pisani sicer v nemškem jeziku, vendar v slovenskem duhu. V prej ponovenem mešanstvu in tudi v uradništvu se je vnela iskra narodnega življenja, ilirski valovi so zasegli tudi ta kos naše zemelj, dasi v glavnem središču, takratne dolenske kulture, v francoskem samostanu, niso imeli smisla za to novo strujo v življenju našega naroda. Ognjevite besede g. govornika so naredile na vse občinstvo najglubočejši utis; ko nam je zaklical, da je vsa naša moč v naši zemlji, ki je ob hrvatski meji, da je naša bodočnost v hrvatsko-slovenski vzajemnosti, kojo mora gojiti zlasti Dolenjska, ki je najbližja hrvatski zemlji, takrat smo čutili vso silo prepravičane besede, izvirajoče iz duše, iz svetega prepričanja, ki je in ostane neomajno. — Predavanja, kakršno je bilo Ilešičovo, so za naše kulturne razmere izreden, velik dogodek in hvaljeno smo gospodu predavatelju, da se je potrudil k nam, upamo, da to ni bilo zadnje njegovo predavanje v Novem mestu. Poučna predavanja naj bodo stalna tečka v programu, ki ga izvršuje v našem mestu Narodna čitalnica kot kulturno središče. Tako bodo imeli vsi slovenski novomeški prebivalstva prilожnost izobraževati se pri poljudno-znanstvenih predavanjih, čeprav Slovencev poročevalce boče delavske sloje odvračati od »Narodnega doma«, ki so ga sezidali novomeški meščanski in delavski sloji ter imajo do njega iste pravice, kakor drugo prebivalstvo. Delavska organizacija je v Novem mestu gotovo zelo potrebna, a zaradi nje napadati »Narodni dom«, ki deluje v splošno korist vsega prebivalstva, v katerem vsaj v sedanji dobi — in to ve »Slovenčev« poročevalce prav dobro — ni niti sluha, niti duha kakšne protijediljske, protodemokratske struje, je obžalovanja vreden izliv enostranskega strankarstva in to tem bolj, ker so bile s čitalnico to pot celo »Dolenjske Novice« populoma zadovoljene in so obisk takih predavanj celo priporočale. Pri podrobnejem kulturnem delu je pri nas dosti prostora za vse, ki so dobre volje; vsaj na tem poprišču pustimo neplodne napade in bolje bo za — nas vse!

Podružnica sv. Cirila in Metoda za Cerkle-Čatež priredi v nedeljo, dne 9. t. m. na Griču, (Čatež) v gostilniških prostorih g. A. Kalina veselje z raznovrstnim sporedom. Začetek ob 4. popoldne. Vstopna prosta. Naj bi ne bilo rodoljuba, ki bi ne poseti ta dan prireditve te nove podružnice!

Gledališka predstava na Javoriku. Na Sv. Treh kraljev dan se vprizori gledališka predstava »Mladost« v prid »Javoriškega Sokola«. Pri predstavi sodeluje iz prijaznosti tamburaški zbor »Jesenškega Sokola«. Začetek ob pol 8. zvečer.

V Triglavski koči »SPD.« (2515 metrov) na Kredarici je praznovalo noviletne v soboto in nedeljo 12 turistov iz Ljubljane, Radovljice in Kranjske gore. Družba je odšla iz Mojstrane na Silvestrov večer ob pol 12. in dospela ob bujni mesecini skozi Kot mino Dežmanove koče ob 1/411. dopoldne in triglavsko kočo na Kredarici, ondot prenočila ter se povrnila v nedeljo ob 4. popoldne skozi Krmo v Mojstrano. Potovanje ni bilo seveda brez naporov, a nad vse zanimivo in hvaljeno. V kratkem še kaj več o tem. — Baru.

Izpod Nanosa. Na novega leta dan zatisnil je za vedno oči hruševski podžupan Matevž Milharčič v

starosti 70. let. Vesel in zdrav je praznoval še božične praznike, a par dni pozneje zadel ga je mrtvoud na levo stran telesa. Boril se je nekaj dni s smrtnjo, kateri je končno tudi podlegel. Z njim je izgubila ne le vas Hruševje, nego celo hrenovška županija enega izmed najglinjejših mož. On je bil mož, ki se ni bal ne dela ne truda in od revnega kočarja (bajtarja) postal je mož, katerega je poznala malone celo Notranjska. Od njegovih vrlin omeniti je pred vsem njegovo dobrosrčnost in človekoljubje. Ne glede na politično prepričanje, pomagal je rad vsakemu. Sam se v politiko ni mnogo mešal, a kadar je moral stopiti v politično akcijo, stopil je v vrsto narodno-napredne stranke. Zelo, zelo ga bo pogrešala vas Hruševje in celo hrenovška županija, ker mnogo mu gre zasluge, da se je ustavila v Hruševju Šola, mlekarna in požarna brama, katerih koristi so neprecenljive za vse zupljane.

Telovadno društvo »Sokol« v Zagorju ob Savi priredi letos svojo maškarado v »Sokolskem domu« v nedeljo dne 16. prosinec 1910 ob 7. zvečer, na kar opozarjam zlasti bližnja bratska društva, vabeč jih na udeležbo kakor tudi vse prijatelje »Sokola«.

Iz stajerskega Posavja se nam piše: Znamen pisač A man in Hrastniku ob južni železnični, eden glavnih »macherjev« tamošnjega nemštva, se je zdelal; med lastnimi bratci postal je nemoguč ter je dobil — consilium abeundi. Up njegov je zdaj še — Celje. Tam sprejemajo vsakojake eksistence, če so le na glasu ultranemštva. No, zdaj ravno ni praznega mesta, bo pač treba čakati... Pa za Amanna bode že se kje prostorček. Hrastnik se je pa vendarle znebil te sitne muhe.

Znacilna resolucija je bila sodelno sprejeta v seji občinskega zastopa v Žaleu dne 24. decembra l. l. Resolucija se glasi: Občinski zastop v Žaleu kanstatira, da se je povodom ravno zavrsenega misijona v farni cerkvi v Žaleu javno napadalo in z nizkimi psovki obkladovalo na predno mislečno prebivalstvo žalske občine. Konstatira, da je zavladalo vsled tega veliko razburjenje, katero se je žalibog pojabil tudi v poučni demonstraciji nasproti misijonarjem. Občinski zastop obsoja te demonstracije, obsoja pa tudi in protestira zoper nečuvano posvanjanje misijonarjev, ki so zlorabljali priznane in dan na dan brez potrebe in neopravičeno žalili tisto ljudstvo, katero je ta božji hrani postavilo z velikimi žrtvami v čast božjega, ne pa v politične namene. — Ako občinski zastop sklepka take resolucije, potem si pač lahko mislimo, kakšno je bilo divjanje »božjih namestnikov«. Toda ponajnaj: Kdo je veter, žanje vihar!

Klub naprednih slovenskih akademikov v Celju se je za l. 1910 sledede konstituiral: predsednik: abs. iur. Milko Hrašovec; podpredsednik: abs. iur. Karel Laznik; tajnik: cand. iur. Fran Kostanjevec; blagajnik: stud. iur. Fran Hrašovec; knjižničar: cand. iur. Mate Suhač; namestnik: cand. iur. Anton Kosi; preglednik: cand. iur. Vojteh Hočvar in stud. iur. Albert Zavodnik.

V Framu pri Mariboru — »Moč uniforme«. Dne 6. januarja t. l. ob pol 4. popoldne priredijo diletantje v Framu predstavo Jak. Stoke tri dejanske burke: »Moč uniforme«. Ta najnovejša slovenska burka obeta s svojimi pristno domaćimi ter naravnimi simešnimi prizori iz vsakdanjega življenja mnogo zavabi. Prav prijetno mora vsakogar iznenaditi glasba, katero je priredil tako srečno vsakemu dejanju slovenski skladatelj H. O. Vogrič. Čudovita je prikladnost melodij humorističnemu besedilu. Pevske in glasbene točke vodi, oziroma proizvaja priznani glasbenik g. učitelj L. Šerbinek. Ne zamudite torej prilike, da slišite in vidite to dobro burko, katera bo nudila gotovo vsakemu mnogo užitka. Trud podjetnih framskih diletantov ne sme ostati nepoploden! Po igri je ustavnovni sestanek podružnice družbe sv. Cirila in Metoda v gostilni ge. M. Turner, pri katerem govoril g. potovalni učitelj Ivan Prekoršek kot zastopnik glavnega družbe. Mariborčani ter prebivalci mariborske, slovenebistriške okolice in Pohorja, na veselo svidenje dne 6. januarja v vzbujajočem se Framu!

Učiteljsko društvo za brežiški in sevniki okraj ima svoj občni zbor v nedeljo dne 9. januarja t. l. v šoli v Rajhenburgu.

Goja tobaka na Stajerskem. C. kr. finančno ministrstvo dovolilo je, da se v letu 1910 v obhod deželnih kmetijskih šolah — v Grottenhofu pri Graideu in Mariboru — lahko prične z saditvijo tobaka. Od tega, kako se bode ta kultura sploh obnese, odvisno bode, v koliko se bode eventualno uvedla na Stajerskem. Začetek ob 8. zvečer.

Celjski kapueini so že davno znani kot hudi politični petelinii. Oni izrabljajo ob raznih prilikah božjo hišo v zloben namen. V nedeljo, dne

2. januarja t. l., udihali so neusmiljeno raz prižnico čez socijalne demokrati in študente naprednjake ter zabičevali ljudstvo, da naj nikar ne bero njih listov. Ljudje so se kar krohotali nad budalost teku katarjev. Ob enem so ti oznanjevale božje resnice se zgražali nad tem, kako se je »napadal« zadnjič misijonarje v Žaleu. In zakaj? Ker so »prav učili!« Hinave nemarni! Povejte ljudstvu, kaj so ti hujšači počenjali na priznici. A vam ni mar resnice, hčerke božje! Pred novim letom pa so si ti celjski kapucini privočili ljubezen v predmet svojih vzgojevalnih pridel ter ob tej priliki prav nazorno govorili, kako se razni zaljubljeni parčki valjajo ko prešči na gnojo. Da, to je ljudska izobrazba!

Premena pri davčni službi. Davčni uradnik, g. A. Vodlak v Celju, pride kot davčni oskrbnik k e. kr. davčnem in depozitnem uradu v St. Lenart v Slov. Goriceh.

Stajerski »Nemeč med seboj. Celjska požarna brama je priredila na božični večer »Pri zamoreu« veliko za celjske nemškutarje. Ko so bili gospodje že precej dobre volje, so začeli preiskovati izvirnost svojega nemštva. Po daljšem preiskovanju in debatiranju se je dognalo, da je med gosti le en sam pristen Nemec in sicer neki obrtnik. Vsled tega so bili posili-Nemeji tako razčleneni, da so pravega Nemca ven vrgli. K protestantizmu je prestopilo minolo leto v Mariboru nad podlago tisoč ljudi.

Železniška nesreča na Pesnici.

V noči med 10. in 11. majem l. l. sta trčila na železniški progi Spielfeld-Pesnica tik pred postajo Pesnica iz Graude prihajajoči brzovlak in osebni vlak. Razbitih je bilo več voz, ena oseba ubita, več oseb teško ali lahko ranjenih. Dne 30. m. m. se je vršila pred mariborskim okrožnim sodiščem kazenska razprava proti aspirantu Slanskemu in proti železniškemu čuvajemu Albertu Quassu in Leopoldu Pansi, ki so provzročili nesrečo s tem, da so ob prihodu vlakov vsi trije spali. Obsojeni so bili Slanski na eno leto, Quass na 8 in Pansi na 6 mesecev poostrenega zapora.

Vojak smrtno zadel civilista. V nedeljo ponoči je prišlo v Gorici na Katedralnem trgu do hudega pretepa med civilisti in vojaki. Neki vojak je v splošnem pretepel hudo zabodel z bajonetom nekega 35letnega Lorence Mareschi. Ranjenca so odnesli v bolnišnico, kjer je bil takoj operiran, ali vse ni pomagalo nič, umrl je še med operacijo.

Samomor nadomoma zblaznelega.

Karel Vekjet, stanujec pri Sv. M. Magdaleni pri Trstu na Novo letto ponoči nadomoma zblaznil. Vstal je iz postelje, premetal vse po hiši, kričal, pretepel ženo do krvi in nato zbežal iz hiše. Ker ga ni bilo nazaj, so ga pričeli domačini iskat. Našli so ga v tik hiše nahajajočem se vodnik mrtvega. V svoji blaznosti je namreč skočil v vodnjak.

Duhovnik — defravdant. Pater Chizzola, kurat v Fiane na južnem Tirolskem, je poneveril v kmečki posojilnic 40.000 K ter pobegnil.

Poštne izkaznice v prometu z Belgijo. V Belgiji izdane poštne izkaznice (Cartes d'identité) bodo e. kr. poštni uradi pri izplačevanju poštne pošiljatev odslej smatrali v smislu § 5, naredbe z dne 3. avgusta 1906, drž. zak. št. 179, polnovrednim izkaznim listinam. Te izkaznice so napravljene iz svetlozelene papirja in so glede opreme in predpisa, ki je sestavljen v francoskem in flamskem jeziku, podobne tuzemskim poštним izkaznicam. Veljavnost teh izkaznic obsegata do petih let, pod pogojem, da zunanjost imetelja med tem časom odgovarja slike na izkaznicu. Istotako so avstrijske poštne izkaznice od sedaj naprej tudi v Beli

gi veljavne.

Zdravstveno stanje mestne občine Ljubljanske od 19. do 25. decembra 1909. V navedenem času je bilo rojenih 12 otrok, umrlo je 19 oseb in sicer 1 za otročico, 2 za jetiko, 16 za različnimi boleznimi.

Izagubljen in najdeno. Delavec Ivan Velkavrh je izgubil bankovec za 50 K. G. Herman Brandt je izgubil kožuhovinast ovratnik. Notarjava soprog a. Marija Krišperjeva je izgubila zlat anan z 2 brillanti. Krojač Franc Jekovec je izgubil boržunast klobuk. Posestnik sin Ivan Pečnik je izgubil pelerino. Prostak Florijan Gremelj je izgubil dva bankovca po 10 K. Hlapac Vincenc Sitar je našel zlato zapestnico. Gostilničar sin Andrej Galante je našel manjšo vsoto denarja. Kuharica Marija Simencova je našla zlato brožo.

»Slovenska Filharmonija« koncertuje jutri v sredo v restavraciji g. Schreyja na južnem kolodvoru. Začetek ob 8. zvečer.

Rozne stvari.

Duhovnik proti farjem. Višji dvorni propovednik dr. Grane v Meiningenu je te dni šel v pokoj. Poslo-

vil se je od cerkve s propovedjo, v kateri je rekel: »Želim iz vsega srca in iz vse duše, da bi hudič še enkrat vzel vse faršto v vseh cerkvah in v vseh šolah: torej bedasto domišljost o nezmotljivosti, kakor z njo združeno gospodstvažljnost in za-

vist.« Novo stalno gledališče se je napravilo v prškem predmetju Žičkovu. Reportor bo obsegal klasicno, ljudske in moderne drame ter opereto. Umetniško vodstvo ima režiser R. Branald.

Hofrichter. Za Božič je poslala gospoda Hofrichterjeva svojemu soprugu v preiskovalni zapor šopek rož, ki so jih oddali nadporočniku Hofrichteru. Ta jih je s solzami v očeh dal v kozare vode in jih je postavil na mizo v svoji celici. — V zadnjem času se je mnogo govorilo o tem, da namerovajo izkopati truplo l. 1907 v Vratislavi umrlega očeta Hofrichterjevega. Ta vest, ki je nastala vsled tega, ker sodišče raziskuje sedaj tuji vzrok smrti starega gospoda Hofrichterja, se dementira. Stari gospod Hofrichter je bil v zadnjih letih svojega življenjabolehal in je v kopališču Warmbrunn agnolma umrl. Zaravnovan je bil za 30.000 K; ta znesek je zaravnovanca tudi rodinu po smrti zavarovanca izplačala. Sicer pa v tem oziru preiskava še ni končana. Preiskavo vodijo nemški državni uradci.

Tržaški škof — naslednik dunajskoga nadškofa. Dunaj, 4. januarja. »Wiener Zeitung« priobčuje cesarjevo svojeročno pismo kardinalu Gruschi, v katerem mu naznana, da bo mu na njegovo željo imenovan koadjutor.

Tržaški škof — naslednik dunajskoga nadškofa.

Dunaj, 4. januarja. »Wiener Zeitung« priobčuje cesarjevo svojeročno pismo kardinalu Gruschi, v katerem mu naznana, da bo mu na njegovo željo imenovan koadjutor.

Nova avstrijska vojna luka.

Pariz, 4. januarja. »New York Herald« javlja, da je avstrijska vladna sklenila zgraditi novo vojno luko v Šibeniku. Pristanišče bo tako veliko, da bo imelo v njem prostora največje vojno brodovje.

Gospodarstvo.

Žrebanje deželnih obveznic. Dne 3. januarja 1910. 1. so bile izbrane nastopne obveznice 4% nega deželnega posojila: 2 komada po 20.000 K i. s. št. 60 in 97; 2 komada po 10.000 K i. s. št. 27 in 96; 56 komadov po 2000 K i. s. št. 29, 105, 106, 132, 185, 191, 219, 233, 268, 319, 347, 493, 519, 536, 549, 552, 624, 658, 774, 800, 820, 858, 982, 992, 997, 1081, 1098, 1111, 1160, 1188, 1218, 1235, 1295, 1298, 1301, 1303, 1320, 1413, 1416, 1418, 1474, 1483, 1552, 1618, 1663, 1

